

6a Trobada d'infraestructures llibertàries.

Companyes i companys, ens fa molta il·lusió convidar-vos a la 6a Trobada d'Infraestructures Llibertàries a l'Ateneu anarquista la Hidra, a Rubí, el cap de setmana del 6, 7 i 8 d'abril del present any.

Per infraestructures llibertàries entenem projectes constructius o creatius que ampliïn les nostres capacitats de lluitar contra les estructures de dominació i opressió com són el patriarcat, el capitalisme i l'Estat, i que generin noves possibilitats de posar en pràctica el suport mutu i les relacions comunals.

La trobada no és un espai de consens ni de centralització i mai ha tingut una sola línia ideològica. Des del principi, la intenció ha sigut crear un espai lliure de partits polítics o organitzacions paraestatales.

Confiem en que cada col·lectiu o individu pugui decidir si té sentit participar en aquesta iniciativa. Fins al moment han estat presents projectes en els àmbits de l'educació lliure, la criança, la impressió i l'edició de propaganda i llibres, l'autogestió de la salut, el bricolatge, les ràdios lliures i altres mitjans de contrainformació, l'alimentació, l'habitatge, la informàtica, la recuperació de la tecnologia, la recuperació de coneixements artesanals o la recuperació de la terra. Hem debatut temes des de com establir una economia de regal o com defensar l'autonomia dels nostres projectes davant els múltiples tipus de subvencions, fins a com fer front a la repressió, tant quan afecta els nostres projectes com quan el cop cau sobre un altre entorn de lluita.

L'objectiu de la trobada és en primer lloc generar un espai on les persones que hi participen puguin formar vincles entre projectes alliberadors per compartir recursos i experiències, i potenciar xarxes d'intercanvi i de suport mutu que vagin en contra de la lògica del mercat. També es busca recolzar a persones que vulguin començar nous projectes d'infraestructura, compartint materials i experiències; fomentar l'aprenentatge de capacitats i coneixements artesanals i realment útils per l'autoorganització de la vida; i possibilitar el nivell de coordinació entre projectes que les persones integrants vegin fructuós i necessari, així com crear una consciència de poder col·lectiu entre la gran diversitat de projectes constructius que existeixen.

A la invitació a la primera trobada vam escriure:

«Tant la repressió estatal com l'alienació capitalista i la socialització patriarcal conflueixen per exercir una pressió contínua sobre les nostres vides. Aquesta pressió afecta als projectes creatius d'una manera molt marcada. Fa que no donem prou valor a les tasques feminitzades de cura i supervivència, que els projectes responguin a les exigències de la llei i el mercat capitalista i que es desvinculin de les esferes més combatives de la lluita.»

Tot i que considerem que aquesta dinàmica continua, aquestes trobades ens han ajudat a fer-la front. Ens hem tornat a trobar varies vegades des d'aleshores, a la masía okupada la Xispa, a Lleida, a la colònia post-capitalista de Calafou, fora d'Igualada, a l'Ateneu anarquista La Ruda a Manresa, i a Can Bauma a St Jaume de Sesoliveres. Les relacions i vincles que s'han construït a les trobades han donat fruit durant els mesos entremig, facilitant que cada projecte es potenciï i comenci a superar l'aïllament que defineix la nostra societat. Hem creat espais comunals on es busca un equilibri entre el

debat, la coordinació i les relacions, i un altre equilibri entre l'aprenentatge amb les mans, les ments i els cors.

Tindrem un espai infantil perquè puguin participar les mares i pares a la trobada i també allotjament més còmode (és a dir, llits) per les persones grans o amb alguna necessitat especial. En tots dos casos demanem que s'especifiquin les necessitats, o quants nens/es vindran, a l'hora de confirmar assistència, per poder preparar-ho millor. També demanem que ens informeu sobre al·lèrgies o necessitats dietètiques.

Pretenem que les trobades siguin espais comunals, així que cuinem i mengem juntes i també portem regals dels nostres projectes, quan sigui possible, per compartir. Entenem que els diversos aspectes de les nostres vides estan relacionats entre ells, i per tant no volem separar, especialment en aquestes trobades, el lleure de la lluita. Per això, a part de menjar, ens agradaria gaudir d'activitats de lleure en comú. La idea és crear un espai lliure de diners, amb l'excepció d'un pot per cobrir les despeses de la trobada col·lectivament.

Seguirem fent una valoració transfeminista al final de la trobada per assegurar que millorem respecte a les dinàmiques de gènere, perquè entenem que res d'això ens serveix si no posem la mirada a la manera en com ens relacionem, cuidem, i fem de les jornades un espai lliure d'agressions i actituds patriarcals. Per això hem decidit assumir la responsabilitat col·lectiva de garantir el benestar de totes en aquest espai.

Ens trobem per lluitar juntes i ho fem en un espai segur i agradable per a dones, bollereres, trans, i totes les persones que hi participem.

Entenem que cada persona és responsable de treballar les actituds, comentaris, dinàmiques relacionals i maneres d'ocupar l'espai col·lectiu, físic i de paraula, que oprimeixen a altres persones.

Entre totes seguim revisant-nos i aprenent amb una actitud crítica i autocrítica que ens ajudi a ser més lliures.

Per què construïm infraestructures?

Amb la Trobada d'Infraestructures Llibertàries generem un espai per compartir recursos i coneixements amb el fi de potenciar els projectes ja existents i de facilitar la creació de noves infraestructures. Com entenem una infraestructura llibertària i per què ens sembla important?

Les infraestructures són les coses que serveixen de fonament, que fan possible una determinada organització social. En la societat capitalista, són les xarxes elèctriques, telefòniques i d'internet; les autopistes, vies de tren, aeroports i ports; l'organització geogràfica en urbanitzacions edificades i camps industrialitzades; i també la base de tècniques i coneixements que fan servibles tot l'anterior.

Com que nosaltres no pretenem imposar un model social a ningú, sinó que lluitem contra la societat autoritària per guanyar la possibilitat d'una autoorganització constant de cada aspecte de les nostres vides, les infraestructures del capitalisme no són les nostres.

La infraestructura llibertària seria qualsevol cosa que serveixi de fonament, que faci possible la lluita contra l'Estat, que implanti una relació social basada en allò comunal, que faciliti el suport mutu i qualsevol coneixement que ens faci servible tal infraestructura. Els tallers i les escoles lliures ens ofereixen l'oportunitat de posar en pràctica la pedagogia llibertària; els horts ecològics ens donen la capacitat d'alimentar-nos lliure del mercat i de desenvolupar una relació no explotadora amb la terra; les ràdios lliures estenen la nostra capacitat de compartir contrainformació i comunicació horitzontal; els ateneus ens permeten autogestionar la vida cultural; a les clíniques i tallers de salut podem desenvolupar un paradigma de sanitat no mercantilista, sinó basada en les nostres necessitats; els tallers i coneixements artesanals generen la possibilitat de complir les nostres necessitats vitals dins una xarxa solidària, lliure del xantatge del treball assalariat i el consumisme.

Si potenciem les infraestructures llibertàries, podem aconseguir diverses fites:

*El suport mutu cal que sigui més que paraules en paper. Com més necessitats alliberem del control del mercat i complim amb els nostres projectes constructius, més complexa i més real serà la nostra pràctica de suport mutu.

*No podem sabotejar les infraestructures de l'Estat si depenem d'elles.

*Les persones lluiten per defensar les coses que els sostenen, que els fan més sanes i felices.

*Sota el capitalisme, els vincles d'amistat i de família són superficials, perquè no compartim res més que temps morts. La nostra principal relació és amb el capitalisme mateix. Si ampliem les nostres relacions amb una vèrtebra material, si compartim la nostra

supervivència i el nostre desenvolupament com a persones, les relacions socials es tornen comunals. Trenquem l'aïllament capitalista.

*Històricament, el patriarcat ha invisibilitzat les tasques de cura i les necessitats vitals, mentre el capitalisme està en procés de mercantilitzar-les. Posant atenció a les infraestructures llibertàries, donem importància—i un enfocament revolucionari—a aquestes tasques.

*La teoria és imprescindible, però ha d'existir en diàleg amb la pràctica. Crear infraestructures llibertàries és una de les formes més potents de posar l'anarquia en pràctica. La teoria s'enriqueix, fruit de l'experiència.

I si generem vincles, coordinació i xarxes entre les nostres infraestructures, processos d'aprenentatge i projectes constructius, ens fem més fortes:

*Evitem la comercialització dels nostres projectes. Ens recolzem mútuament, contra l'estrès de l'autoexplotació i la pressió a ser rentables.

*Ens defensem contra desallotjaments, precintes i altres amenaces.

*Facilem la transmissió d'experiències, la continuïtat intergeneracional i així la creació de projectes nous i més capacitades.

*Generem una consciència col·lectiva de lluita. Busquem maneres de posar les nostres infraestructures a la disposició de tot el moviment.

*Creem la possibilitat de potenciar una economia de regal, una xarxa d'intercanvi no quantitatiu i d'una supervivència basada en la lògica de suport mutu, solidaritat i comunitat.

Salut i fins aviat!!!